YELLOW BLACK CYAN MAGENTA YELLOW BLACK

ÇÖKÜŞ PLANI

"kazma düşersin yakma pişersin"



Esedullah S. Recepoğlu

Tilki Kitap

Esedullah S. Recepoğlu ÇÖKÜŞ PLANI


tilki
kitap
yayınevi

Çöküş Planı
Esedullah S. Recep oğlu

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
kitap@matbumedya.com
0850 304 22 03
Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik
Editör: Tuğba Ünlüer
Son Okuma: Alev Sevgi
Sayfa Tasarım: Efe Bozkurt
Kapak Tasarım: Efe Bozkurt

1.Basım, İstanbul, Ağustos 2025
ISBN: 978-625-6689-40-4
Tilki Kitap Matbaa / İstanbul
Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öğe, tablo…) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

ÇÖKÜŞ PLANI

Esedullah S. Recep oğlu

25 Mayıs 2012 senesi... Gün doğmuş, Magdanlı yeni uyanmaya başlamıştı. Doğudan güneş, ışıklarını öncelikle evlerin çatılarına atarken batı taraftaki dağ güneşe sarılmıştı. Biraz da nemli hava ve serin rüzgâr, yeni güne "Merhaba!" der gibi okşayıp geçiyordu. İnsanlar uykudan uyuşmuş vücutlarını harekete geçirip yavaş yavaş uyanmaya başlamışlar, her aile günün ferahlığına selam veriyordu. Magdanlı da mutlu bir şekilde uyandı.

Köytendağ etrapta Magdanlı dağlık bölgede yer alan tek şehirdi. O yıllar Çarşangı Merkez Royonası'na bağlı değildi. Etrap ayrı isimle, şehir ayrı isimle birbirinden bağımsızdı. Aslında Magdanlı'ya Govurdağ diyorlardı. Eski namıyla Govurdağ olsa da ismi tekrar değiştirilmiş ve insanlar bu değişikliğe alışmaya başlamıştı. Cumhuriyet bunun gibi birçok şehre yeni isim vermişti. Aralarında Magdanlı da vardı.

Güneş, insanlardan önce kuşları uyandırmıştı. Kuşlar tatlı sesleriyle şiir söylerken şehirde arabalar ayaklanmaya başladı. Normal bilindiği gibi bir Magdanlı trafiği vardı. Araba sesleri, saatin yedi olmasını bekleyenlere mesaj olmuştu. Görevliler ve memurlar, belediye çalışanları ve diğer iş sahipleri işlerine doğru hazırlığını yapmış, gidiyorlardı.

Bakkallar, dükkânlar yeni açılmaya başlamıştı. Bu şehirde fırında ekmek satanlar bulunmazdı. O yıllar her evde tandır bulunur, tandır çöreği yenirdi. Rızık peşinde koşan Allah'ın kulları yeni günle hayatlarına başlamıştı. Mücadele ve direniş hâkimdi hepsinde.

Öğrenciler bugün sadece uçurum gününü izlemek için okula gelmişlerdi. Her bir öğrenci için son gün kutlamalarına katılmak, izlemek ve ruh rahatlığı yaşamak bir hayli sevinç hissi ile birlikte mutluluk dolu geçecek olan iki saat demekti. Bu gün, yılda bir kez olduğu için kaçırmamak isteğiyle okula doğru gidiyorlardı. Bitirim sınıflarının erkekleri kendilerini çok iyi hazırlamış, üzerlerinde uçurum yazılı kırmızı, yeşil ve rengârenk takımlar giymişti. Kızlar da kırmızı elbiselerle birer prenses gibiydiler. Birbirinden şık cevherler gibi okula doğru yol aldılar. Her yıl düzenlenen son gün kutlamaları okulun uçurumları içindi. Ardından sınavlar olacak ve lise diploması alacaklardı.

Güneş, insan üzerinde etkisini gösterse de öğrenciler ondan etkilenmiyordu. Okulun açık ve geniş meydanında hepsi dizilmeye başladı. Bir kız, bir erkek olarak sıra sıra, el ele durmaya başladılar. Sıraya dizilen uçurumların etrafını okulun öğrencileri düzenli tertiple sarmışlardı. Daha küçük olanlar önde, diğerleri de arkadaydı. Uçurumların aileleri hem bu özel günü kutlamak hem de ruh rahatlığı yaşamak için okula gelmişlerdi. Bilindiği gibi son gün kutlamakla okul bitiyordu. Uçurumlar heyecanla birbirlerine bakıyor, yüzlerinde tebessüm oluşuyordu. Uçurum oğlu veya kızı

olan aileler fotoğrafçı tutup çocuklarının bu özel gününü kaçırmamak adına fotoğraf üstüne fotoğraf çektiriyorlardı. Çocukların ve diğerlerin gür sesleri yankı yaratıyordu. Uçurumlara ders veren öğretmenler de onlara umutla bakıp geleceklerini nasıl kuracaklarını tahmin ediyorlardı. Herkesin sevinç içindeki hâli tablo gibiydi. Ressamları da bu günü onlara yaşatan Allah'tı. Allah'tan başka kim içlere huzur verip herkesi duygulandıran günü nasip ederdi ki?

Uçurum günü saat 10.00'a kadar devam edecekti. Uçurumlar için içten edilen iyi niyet ve tüm dileklerin yapılacağı günün hazırlığının büyük sorumlusu okul müdürüydü. Müdür pek mutlu ve telaşlıydı. Oraya bakıyor, buraya bakıyor, işleri organize ediyordu. Son günün kutlaması başladı. Açılışı müdür yaptı ve sözden söze, gözden göze mutlu gün başladı. Öğretmenlerden yaşlı ve tecrübeli olanlar öğrencilere iyi niyet ve dileklerini söylediler. Gelecek, bu öğrenciler için yeni başlayacaktı. Yaklaşık on gün içerisinde sınavlar bitecek, diploma alıp üniversiteye adım atacaklardı. Üniversiteye gidemeyen veya önce askerlik borcunu ödemek isteyenler yakın günlerde askere gideceklerdi. Neticede hedefleri olanlar yolunu, arzuları olanlar da çabasını bilirdi. Askere gitmek istemeyenler de bir şekilde kaçma yolunu arıyordu. Uçurumların mutlu günü tüm hızıyla devam ederken Magdanlı 25 Mayıs'ta her yıl olduğu gibi yeni genç ve geleceğin parlak insanlarını cemiyete katacaktı. Ne de olsa Magdanlı bugün eşsiz, ayrı bir güzel güne tarih yazıyordu.

Düzenlenen gün bitmiş, saat 10.00'u geçmişti bile. Uçurumlar öğretmenlerinden hayata dair son nasihatlerini dinlemek ve arkadaşlarıyla vedalaşmak için son kez sınıflarına girdi. Aileleri de kırk beş dakika sürecek olan bu son dersi beklemek için dışarı çıktılar.

Aybek ve Rüstem yakın iki arkadaştı. Rüstem, gözü durmayan hâliyle okulunda çok iyi tanılan isimlerdendi ve Zühre'den hoşlanıyordu. Bu durum Zühre'nin hiç de umurunda değildi. O, Aybek'ten hoşlanıyordu ve Aybek'ten hoşlandığını son iki sene içerisinde birkaç defa belirtse de Aybek dostu Rüstem için Zühre'den hoşlandığını itiraf edemiyordu. Göz göze gelmemek veya yalnız kalmamak için Zühre'den kaçıyordu. Aybek ve Rüstem okulun bitişi için ziyafet partisi düzenlemek istedi ve bu durumu son derste sınıftaki arkadaşlarıyla paylaşacaklardı. Sınıf toplandıktan sonra öğretmenin gelmesiyle sınıf son kez ayağa kalkıp selam verdi. Öğretmenin içten dilekleriyle birbirinden güzel tebessümler eden uçurumlar dersin son zamanlarına gelirken Aybek söz istedi ve Rüstem'le planladıkları ziyafet partisini anlattı. "Değerli sınıf arkadaşlarım, yarın bizim evde uçurum töreni düzenlemek için bugün hazırlık yapacağız. Gelmek isteyenleri bize beklerim. Öyle bir parti yapalım ki tüm Köytendağ bunu duyup hayret etsin." dedi. Ardından Rüstem "Evet, katılıyorum. İkimiz bu akşam hazırlıklara başlayacağız. Erkeklerden gelmek isteyen varsa bize yardıma gelsin, ikram hazırlıkları için de kızların yardımına ihtiyacımız olacak. Aybek'in annesiyle kız kardeşi yetişemez. Size zahmet olacak ama Munise gelmek isteyen kızları sen toplayıp getirir-

Cemilenin mektubu.

Ben çok üzülerek bu mektubu yazıyorum. Mahvolmuş kızınız var artık anne. İlaç içtim bilmeden ve bana dokundu Rüstem. Dokunmasına izin verdim hatta ben ona yapıştım. Çok utanıyorum yaptıklarıma. Ben bilerek yapmıyordum. İlaç beni bu hale getirdi. Anne senin o nazik küçük kızın daha okulu bitirmeden taciz edildi. Hem de hipnoz edilmiş bir halde. Aybek abi beni affet bunu bilerek yapmadım. Babama söz diyecek biri değilim ben namus ediyorum artık bu ailenin bir parçası olduğuma. Ben size layık biri değilim artık. Beni affedin ve hakkınızı helal edin. Çok şey yazmaya gerek yok. Ben sizi çok sevdiğimi bilin yeter bana. Mektubu uzatacak bu namussuz kız söz bulamadı. Hakkınız helal edin ailem benim. Sizi seviyorum. Cemile...



Esedullah S. Recepoğlu

ÇÖKÜŞ PLANI

tilki kitap

tilkikitap.com

KDV muafiyeti uygulanmıştır.

ISBN-13: 978-625-6896-40-4

9 786256 689404